

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๘๑๘/๒๕๖๔
คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๑/๒๕๖๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๓ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { เทศบาลตำบลเสื่อโฮก

ผู้ฟ้องคดี

{ บริษัท โอเดียน สยาม จำกัด

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองนครสวรรค์ คดีหมายเลขดำที่ ๑๙๗/๒๕๖๓
หมายเลขแดงที่ ๘๔/๒๕๖๔

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องและแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดี
ให้ก่อสร้างห้องถึงสูงขนาด ๔๕ ลูกบาศก์เมตร และท่อเมนประปา ระบบประปาหมู่บ้านแบบบาดาล
ขนาดใหญ่มาก หมู่ที่ ๙ บ้านแหลมหัว ตำบลเสื่อโฮก อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ค่าจ้าง
เป็นเงิน ๑,๒๓๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘
และผู้ถูกฟ้องคดีได้นำเงินจำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท มอบให้ผู้ฟ้องคดีเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติ
ตามสัญญา โดยสัญญากำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘
และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ หากไม่สามารถ
ทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจะต้องชำระค่าปรับ วันละ ๑,๒๓๐ บาท
แต่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เริ่มทำงานภายในวันที่กำหนดในสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่
๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งเข้าทำการก่อสร้างในขณะที่ใกล้ครบกำหนดระยะเวลาก่อสร้าง

/ตามสัญญา...

ตามสัญญา ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดียังคงไม่ส่งมอบงานงวดที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๒๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีดำเนินการตามสัญญา เมื่อครบกำหนดระยะเวลาก่อสร้างตามสัญญาแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดียังดำเนินการก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๘๘ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งขอสงวนสิทธิเรียกค่าปรับตามสัญญา หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๘๐๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๘๑๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเรียกค่าปรับตามสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา คณะกรรมการตรวจการจ้าง ช่างควบคุมงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้างดังกล่าวได้ประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ เพื่อพิจารณาหาแนวทางแก้ไขกรณีผู้ถูกฟ้องคดีไม่ปฏิบัติตามสัญญา ซึ่งที่ประชุมมีมติว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามที่กำหนดไว้ในสัญญาถือว่าผิดสัญญาจ้าง และเสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรีตำบลเสือโฮก เพื่อพิจารณาบอกเลิกสัญญาจ้างพร้อมทั้งเรียกค่าปรับตามสัญญาตั้งแต่วันครบกำหนดส่งมอบงานงวดสุดท้ายจนถึงวันบอกเลิกสัญญา ตามข้อ ๑๕ ของสัญญาจ้าง แต่ผู้ฟ้องคดีมุ่งหวังผลสำเร็จของงานตามสัญญาจ้างเพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากระบบประปา ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๘๓๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งเตือนการบอกเลิกสัญญาและเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จและมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๓ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งเตือนการบอกเลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีอีกครั้ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังเพิกเฉยไม่ได้ดำเนินการใด ๆ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ บอกเลิกสัญญาจ้าง และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับตามสัญญาตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ รวม ๑๔๓ วัน ค่าปรับวันละ ๑,๒๓๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑๗๕,๘๙๐ บาท โดยให้ชำระภายในกำหนด ๖๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ชำระเงินดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับเป็นเงินจำนวน ๑๗๕,๘๙๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ อันเป็นวันถัดจากวันครบกำหนดชำระหนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ให้ส่งสำเนาคำฟ้องและสำเนาพยานหลักฐานให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การแก้คำฟ้องยื่นต่อศาลภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหมายโดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ศาลกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ทำคำให้การยื่นต่อศาล ศาลจึงมีคำสั่งลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทำคำให้การยื่นต่อศาลอีกครั้งภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง พร้อมกันนี้ได้แจ้งว่าหากผู้ถูกฟ้องคดีไม่ทำคำให้การ ศาลจะถือว่าผู้ถูกฟ้องคดี

/ยอมรับ...

ยอมรับข้อเท็จจริงตามคำฟ้อง ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหมายโดยชอบแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ แต่เมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่ศาลกำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ทำคำให้การยื่นต่อศาล

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหมายโดยชอบแล้ว แต่ไม่ได้ทำคำให้การยื่นต่อศาล จึงถือว่าผู้ถูกฟ้องคดียอมรับข้อเท็จจริงตามข้อหาของผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๔๖ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงปัญหาอุปสรรคที่ไม่สามารถเข้าทำงานได้ หรือได้มีบันทึกแก้ไขสัญญาเพื่อขยายระยะเวลาส่งมอบงานแต่อย่างใด การที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เข้าทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงเป็นฝ่ายผิดสัญญาจ้าง และการที่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้เร่งรัดทำงานให้แล้วเสร็จ อีกทั้งไม่มีความคืบหน้าในการทำงานใด ๆ จนถึงวันบอกเลิกสัญญา ย่อมเป็นเหตุอันควรเชื่อได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาจ้าง ตามข้อ ๕ ข. ของสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ และข้อ ๑๓๐ วรรคหนึ่ง ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี บอกเลิกสัญญาจ้าง จึงเป็นการใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาโดยชอบแล้ว เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังว่าในระหว่างที่ผู้ฟ้องคดียังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ขน ๕๓๔๐๒/๘๐๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และหนังสือที่ ขน ๕๓๔๐๒/๘๑๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งขอสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง ของสัญญาดังกล่าว ที่จะปรับผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันครบกำหนดส่งมอบงานแล้วเสร็จจนถึงวันที่การบอกเลิกสัญญามีผล คือ วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ อันเป็นวันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งการบอกเลิกสัญญาเป็นเวลา ๑๔๓ วัน ในอัตราวันละ ๑,๒๓๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๑๗๕,๘๙๐ บาท ได้

เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้เริ่มทำงานภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสัญญาตั้งแต่วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ประกอบกับเมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือเร่งรัดให้เข้าทำงาน ผู้ถูกฟ้องคดีก็มีได้ดำเนินการใด ๆ ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีพยายามที่จะเข้าทำงานตามกำหนดเวลา อีกทั้งไม่ปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งเหตุขัดข้องหรือปัญหาอุปสรรคใด ๆ อันเป็นเหตุให้เข้าทำงานล่าช้าให้ผู้ฟ้องคดีทราบ และผู้ถูกฟ้องคดีมิได้มีหนังสือยินยอมเสียค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไขยื่นต่อผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้ ยังปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการตรวจการจ้าง ช่างควบคุมงาน และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้างดังกล่าวได้ประชุมร่วมกันเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ และมีมติให้เสนอความเห็นต่อนายกเทศมนตรีตำบลเสื่อโฮกพิจารณาบอกเลิกสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว แต่ผู้ฟ้องคดีกลับไม่ดำเนินการบอกเลิกสัญญาตามมติดังกล่าวในทันที โดยอ้างว่ามุ่งหวังผลสำเร็จ

/ของงาน...

ของงานตามสัญญาจ้างเพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากระบบประปา จึงได้มีหนังสือแจ้งเตือนการบอกเลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดี ตามหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๓ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีก็ยังคงเพิกเฉยไม่ดำเนินการใด ๆ กรณีจึงเห็นได้อย่างชัดเจนแล้วว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีความประสงค์ที่จะปฏิบัติตามสัญญาจ้างอีกต่อไปและไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาได้อย่างแน่นอน ผู้ฟ้องคดีจึงชอบที่จะพิจารณาบอกเลิกสัญญานี้ แต่ผู้ฟ้องคดีก็ยังไม่บอกเลิกสัญญากลับปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปอีกเป็นเวลานาน จึงใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาในวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นเหตุให้ค่าปรับสูงเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้าง ซึ่งผู้ฟ้องคดีต้องพิจารณาดำเนินการบอกเลิกสัญญา ตามข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว การที่ผู้ฟ้องคดีไม่บอกเลิกสัญญาเสียแต่ในเวลาอันสมควร จึงถือว่าเป็นความบกพร่องในการบริหารสัญญาของผู้ฟ้องคดีอยู่ส่วนหนึ่ง และเมื่อพิจารณาทางได้เสียของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า การกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ไม่ก่อสร้างงานตามสัญญาจ้างยังไม่ก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ อันร้ายแรงต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีปล่อยให้เวลาในการปฏิบัติงานตามสัญญาล่วงเลยไปถึง ๑๔๓ วัน จึงได้บอกเลิกสัญญาจนก่อให้เกิดภาระหนี้ค่าปรับแก่ผู้ถูกฟ้องคดี ย่อมถือได้ว่าค่าปรับตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้นเป็นค่าปรับที่สูงเกินสมควรลดเบียดปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเหลือร้อยละสิบของค่าจ้าง คิดเป็นเงินจำนวน ๑๒๓,๐๐๐ บาท อย่างไรก็ตาม สัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในขณะทำสัญญานี้ ผู้รับจ้างได้นำหลักประกันเป็นเงินสดค้ำประกันสัญญา ตามใบเสร็จรับเงินเล่มที่ ๓ เลขที่ ๑๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ จำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท มามอบให้แก่ผู้ว่าจ้างเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้ และข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ค่าปรับหรือค่าเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากผู้รับจ้างตามสัญญานี้ ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะหักเอาจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือจากเงินประกันผลงานของผู้รับจ้างหรือบังคับจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาก็ได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิที่จะนำเงินสดค้ำประกันที่ผู้ถูกฟ้องคดีนำมามอบให้แก่ผู้ฟ้องคดีมาหักเป็นค่าปรับที่เกิดขึ้นตามสัญญาได้ จึงคงเหลือค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีอีกเป็นเงิน ๖๑,๕๐๐ บาท

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๓๕,๘๙๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งบอกเลิกสัญญาและให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับตามสัญญาภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ จึงครบกำหนด ๖๐ วัน ในวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้นำเงินมาชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัด

/ตามมาตรา ๒๐๔...

ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และจะต้องเสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ตามมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ จนถึงวันฟ้อง (วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓) เป็นเงิน ๑๙,๑๔๓.๑๔ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๘๐,๖๔๓.๑๔ บาท และเมื่อมีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๖๑,๕๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๘๐,๖๔๓.๑๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๖๑,๕๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือเร่งรัดการดำเนินการก่อสร้าง สงวนสิทธิเรียกค่าปรับ และบอกเลิกสัญญาตามขั้นตอนการปฏิบัติราชการเพื่อให้โครงการก่อสร้างตามสัญญาจ้างลุล่วงเป็นประโยชน์ต่อประชาชนและลดปัญหาการโต้แย้งร้องเรียน และการดำเนินคดีเกี่ยวกับการบอกเลิกสัญญา ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามขั้นตอนภายในเวลาอันสมควร มิใช่ปล่อยเวลาให้ล่วงเลยเป็นเวลานาน อันเป็นการคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการบอกเลิกสัญญาเป็นสำคัญ จึงไม่ใช่ความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีในการบริหารสัญญาแต่อย่างใด และเมื่อพิจารณาทางได้เสียของผู้ฟ้องคดีแล้ว สัญญาจ้างพิพาทเป็นการจ้างผู้ถูกฟ้องคดีให้ก่อสร้างห้อง และท่อเมนประปาระบบประปาหมู่บ้าน ซึ่งเป็นสัญญาจ้างก่อสร้างสิ่งสาธารณูปโภคเพื่อการบริการสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำให้กับประชาชนในพื้นที่ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีตั้งใจไม่ชำระหนี้ที่มีอยู่ตามสัญญา แม้ไม่ปรากฏว่าการจงใจไม่ชำระหนี้ดังกล่าวจะเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายในเชิงทรัพย์สินเป็นเงินจำนวนเท่าใดก็ตาม แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้ทำงานให้แล้วเสร็จตามสัญญา ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่มีน้ำประปาให้บริการประชาชนอันเป็นบริการสาธารณะ

/จึงถือว่า...

จึงถือว่าผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายอันเกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีผิดสัญญาจ้าง อีกทั้งยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนที่ต้องประสบปัญหาหนี้ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ค่าปรับจำนวน ๑๗๕,๘๘๐ บาท จึงไม่ได้สูงเกินส่วน และไม่มีเหตุสมควรลดค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเหลือร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้าง และในขณะที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ใช้สิทธิริบหลักประกันเป็นเงินจำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท มาเป็นค่าปรับเพราะยังรอผลการพิจารณาจากกรมบัญชีกลางกรณีการแจ้งเวียนผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน จึงยังไม่อาจนำหลักประกันตามสัญญาดังกล่าวมาหักเป็นค่าปรับที่เกิดขึ้นตามสัญญาได้ นอกจากนี้ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีหนังสือบอกเลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีและให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ ซึ่งครบกำหนด ๖๐ วัน ในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ การคิดดอกเบี้ยผิดนัดชำระหนี้จึงต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ การที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงไม่ถูกต้อง ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๗๕,๘๘๐ บาท นับแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ จนถึงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันฟ้อง คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๕๔,๗๘๕.๔๔ บาท รวมเป็นเงิน ๒๓๐,๖๖๕.๔๔ บาท และชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๗๕,๘๘๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๓ ต่อปี บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๒๓๐,๖๖๕.๔๔ บาท และชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๗๕,๘๘๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยร้อยละ ๓ ต่อปี บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ

ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับคำสั่งให้ทำคำแก้อุทธรณ์โดยชอบแล้ว แต่ไม่ได้ทำคำแก้อุทธรณ์ยื่นต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือและไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำอุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจากการแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

/ข้อเท็จจริง...

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างผู้ถูกฟ้องคดีให้ก่อสร้างหอถังสูงขนาด ๔๕ ลูกบาศก์เมตร และท่อเมนประปา ระบบประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดใหญ่มาก หมู่ที่ ๙ บ้านแหลมท้าว ตำบลเสื่อโฮก อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ค่าจ้างเป็นเงิน ๑,๒๓๐,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยสัญญากำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ โดยกำหนดจ่ายเงินค่าจ้างเป็น ๒ งวด และต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการตรวจการจ้าง เพื่อขอเข้าดำเนินการก่อสร้าง ต่อมาผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ จึงมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๒๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งเตือนให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบงาน ต่อมา ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๘๘ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีขอสงวนสิทธิเรียกค่าปรับ และเมื่อครบกำหนดเวลาตามสัญญาแล้ว ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๘๐๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เข้าดำเนินการก่อสร้าง แต่ยังไม่แล้วเสร็จและยังไม่มี การส่งมอบงาน จึงให้ผู้ถูกฟ้องคดียืนยันและยินยอมเสียค่าปรับโดยไม่มีเงื่อนไข มิฉะนั้น ผู้ฟ้องคดีจะดำเนินการบอกเลิกสัญญาจ้างเนื่องจากค่าปรับเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าจ้าง หลังจากนั้น ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือที่ ขน ๕๓๔๐๒/๘๓๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถูกฟ้องคดี แจ้งเตือนการบอกเลิกสัญญา และเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ และผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๓๓๑ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีติดต่อผู้ฟ้องคดีภายในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๙ หากไม่ดำเนินการ ผู้ฟ้องคดีจะดำเนินการแจ้งเวียนเป็นผู้ทำงานต่อไป ต่อมา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามที่กำหนดในสัญญาและเพิกเฉยมิได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ฟ้องคดีทราบจึงมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งบอกเลิกสัญญาและให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับตามสัญญาตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ รวม ๑๔๓ วัน ค่าปรับวันละ ๑,๒๓๐ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๑๗๕,๘๙๐ บาท โดยให้ชำระภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีมิได้ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๘๐,๖๔๓.๑๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๖๑,๕๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่

/คดีถึงที่สุด...

คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลบางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วย จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับจำนวน ๑๗๕,๘๘๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่งบัญญัติว่า ถ้าเบี้ยปรับที่รับนั้นสูงเกินส่วน ศาลจะลดลงเป็นจำนวนพอสมควรก็ได้ ในการที่จะวินิจฉัยว่าสมควรเพียงใดนั้น ท่านให้พิเคราะห์ถึงทางได้เสียของเจ้าหนี้ทุกอย่างอันชอบด้วยกฎหมาย ไม่ใช่แต่เพียงทางได้เสียในเชิงทรัพย์สิน เมื่อได้ใช้เงินตามเบี้ยปรับแล้ว สิทธิเรียกร้องขอลดก็เป็นอันขาดไป ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๑ กำหนดว่า ในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงได้ และจะต้องมีการปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น หากจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้าง ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง เว้นแต่คู่สัญญาจะได้ยินยอมเสียค่าปรับให้แก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาได้เท่าที่จำเป็น ข้อ ๑๓๒ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า การงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญาหรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงให้อยู่ในอำนาจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะพิจารณา แต่ถ้าวงเงินในการสั่งการให้จัดหาครั้งนั้นเกินอำนาจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา และให้พิจารณาได้ตามจำนวนวันที่มีเหตุเกิดขึ้นจริงเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจากพฤติการณ์อันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย วรรคสอง กำหนดว่า ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นระบุไว้ในสัญญากำหนดให้คู่สัญญาต้องแจ้งเหตุดังกล่าวให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่เหตุนั้นได้สิ้นสุดลง หากมิได้แจ้งภายในเวลาที่กำหนด คู่สัญญาจะยกมากล่าวอ้าง เพื่อขอลดหรืองดค่าปรับ หรือขอขยายเวลาในภายหลังมิได้ เว้นแต่กรณีตาม (๑) ซึ่งมีหลักฐานชัดแจ้งหรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นทราบที่อยู่แล้วตั้งแต่ต้น

คดีนี้ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญา และผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้อุทธรณ์คำพิพากษาดังกล่าว ประเด็นที่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญาจึงยุติตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า การที่ผู้ฟ้องคดี

/เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดี...

เรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับกรณีผิดสัญญาจ้าง เลขที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ เป็นเงินจำนวน ๑๗๕,๘๙๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นค่าปรับที่สูงเกินส่วน หรือไม่

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ว่าจ้างผู้ถูกฟ้องคดีให้ก่อสร้างหอถังสูงขนาด ๔๕ ลูกบาศก์เมตร และท่อเมนประปา ระบบประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดใหญ่มาก หมู่ที่ ๙ บ้านแหลมหว้า ตำบลเสือโฮก อำเภอเมืองชัยนาท จังหวัดชัยนาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ วงเงินค่าจ้างจำนวน ๑,๒๓๐,๐๐๐ บาท โดยสัญญากำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ กำหนดจ่ายเงินค่าจ้างเป็น ๒ งวด และต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งสัญญาข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ว่าจ้างยังมีได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๑,๒๓๐ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญา หรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง นอกจากนี้ ผู้รับจ้างยอมให้ผู้ว่าจ้างเรียกค่าเสียหายอันเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับจ้างทำงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้อีกด้วย และวรรคสอง กำหนดว่า ในระหว่างที่ผู้ว่าจ้างยังมีได้บอกเลิกสัญญานั้น หากผู้ว่าจ้างเห็นว่าผู้รับจ้างจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ว่าจ้างจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและใช้สิทธิตามข้อ ๑๖ ก็ได้ และถ้าผู้ว่าจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้รับจ้าง เมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานขอให้ชำระค่าปรับแล้วผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะปรับผู้รับจ้างจนถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วย โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการตรวจการจ้าง เพื่อขอเข้าดำเนินการก่อสร้าง ต่อมา ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้ส่งมอบงานงวดที่ ๑ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๒๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีส่งมอบงาน และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๘๘ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดี ขอสงวนสิทธิเรียกค่าปรับกรณีผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามที่กำหนดในสัญญา และเมื่อครบกำหนดเวลาตามสัญญาแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือเร่งรัดให้ผู้ถูกฟ้องคดีเข้าดำเนินการก่อสร้างให้แล้วเสร็จ ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ขน ๕๓๔๐๒/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งบอกเลิกสัญญา และให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับตามสัญญาตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ รวม ๑๔๓ วัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีมิได้ปล่อยเวลาให้ล่วงเลยไปเป็นเวลานานจึงค่อยมีหนังสือบอกเลิกสัญญา แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีต้องการให้โครงการก่อสร้างตามสัญญาพิพาทสำเร็จลุล่วงและลดปัญหาการโต้แย้งในการดำเนินคดีเกี่ยวกับการบอกเลิกสัญญา อันเป็นการคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการบอกเลิกสัญญาเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นเหตุผลที่รับฟังได้ และเมื่อพิเคราะห์ทางได้เสียของผู้ฟ้องคดีที่การก่อสร้างตามสัญญาเป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดหาให้แก่ราษฎรเพื่อการอุปโภค

/และบริโภค...

และบริโภค การที่ผู้ถูกฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจึงยอมส่งผลกระทบต่อการจัดทำบริการสาธารณะดังกล่าวของผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ฟ้องคดีเรียกให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเบี้ยปรับวันละ ๑,๒๓๐ บาท จำนวน ๑๔๓ วัน เป็นเงินจำนวน ๑๗๕,๘๙๐ บาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓ ของวงเงินค่าจ้าง จึงถือว่าเป็นเบี้ยปรับที่ไม่สูงเกินส่วน ศาลจึงไม่อาจลดเบี้ยปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตามนัยมาตรา ๓๘๓ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่าไม่มีเหตุที่จะลดค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีและค่าปรับมิได้สูงเกินส่วนจึงฟังขึ้น

ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ขณะยื่นฟ้องคดีนี้ ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้ใช้สิทธิริบหลักประกันสัญญาเป็นเงินสดจำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท ไว้เป็นค่าปรับได้เนื่องจากต้องรอผลการพิจารณาจากกรมบัญชีกลาง กรณีการแจ้งเวียนให้ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นผู้ทำงาน จึงไม่สามารถนำเงินจำนวนดังกล่าวมาหักจากค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ นั้น เห็นว่า สัญญาจ้างเลขที่ ๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะหักค่าปรับหรือค่าเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากผู้รับจ้างเอาจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือจากเงินประกันผลงานของผู้รับจ้างหรือบังคับจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาได้ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิที่จะหักค่าปรับจากเงินค้ำประกันสัญญา ตามใบเสร็จรับเงิน เล่มที่ ๓ เลขที่ ๑๒ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ จำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท ซึ่งเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาได้ เมื่อนำเงินจำนวนดังกล่าวมาหักออกจากค่าปรับตามสัญญาแล้ว จึงคงเหลือค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๑๑๔,๓๙๐ บาท (๑๗๕,๘๙๐ - ๖๑,๕๐๐) อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น

ส่วนดอกเบี้ยที่ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น เห็นว่า ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ถ้าหนี้ถึงกำหนดชำระแล้ว และภายหลังแต่นั้นเจ้าหนี้ได้ให้คำเตือนลูกหนี้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่ชำระหนี้ไซ้ ลูกหนี้ได้ชื่อว่าผิดนัดเพราะเขาเตือนแล้ว มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หนี้เงินนั้น ท่านให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดร้อยละเจ็ดถึงต่อปี... เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ชน ๕๓๔๐๒/๕๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ แจ้งบอกเลิกสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีและให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระค่าปรับภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันรับหนังสือฉบับนี้ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับหนังสือไว้เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙ จึงครบกำหนดชำระเงินในวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๙ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเพิกเฉย มิได้ชำระเงินให้แก่ผู้ฟ้องคดีภายในเวลาที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ ตามมาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และต้องรับผิดชำระดอกเบี้ยระหว่างผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ จนถึงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดี คิดเป็นดอกเบี้ยจำนวน ๓๕,๖๒๙.๖๗ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องรับผิดชำระเงินรวมทั้งสิ้น ๑๕๐,๐๑๙.๖๗ บาท (๑๑๔,๓๙๐ + ๓๕,๖๒๙.๖๗) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี

/อย่างไรก็ตาม...

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ได้มีการตราพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และมีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ มาตรา ๓ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง ถ้าจะต้องเสียดอกเบี้ยแก่กันและมีได้กำหนดอัตราดอกเบี้ยไว้โดยนิติกรรมหรือโดยบทกฎหมายอันชัดแจ้ง ให้ใช้อัตราร้อยละสามต่อปี วรรคสอง อัตราตามวรรคหนึ่งอาจปรับเปลี่ยนให้ลดลงหรือเพิ่มขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจของประเทศได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยปกติให้กระทรวงการคลังพิจารณาทบทวนทุกสามปี ให้ใกล้เคียงกับอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์” มาตรา ๔ บัญญัติว่า ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๒๒๔ หนี้เงินนั้น ให้คิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดในอัตราที่กำหนดตามมาตรา ๗ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละสองต่อปี ถ้าเจ้าหนี้อาจจะเรียกดอกเบี้ยได้สูงกว่านั้นโดยอาศัยเหตุอย่างอื่นอันชอบด้วยกฎหมาย ก็ให้คงส่งดอกเบี้ยต่อไปตามนั้น...” มาตรา ๖ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ มาตรา ๗ บัญญัติว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น โดยผลบังคับของพระราชกำหนดดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันผิดนัดชำระหนี้จนถึงวันฟ้อง และนับถัดจากวันฟ้องจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ตามมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายดังกล่าว นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ จนกว่าจะชำระเสร็จ

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๘๐,๖๔๓.๑๔ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๖๑,๕๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๖๑,๕๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

/จนกว่า...

จนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาล บางส่วนตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วยบางส่วน

พิพากษาแก้คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ผู้ถูกฟ้องคดีชำระเงินจำนวน ๑๕๐,๐๑๙.๖๗ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงิน ๑๑๔,๓๙๐ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนถึงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๔ และชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๓ ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี นับแต่วันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ฟ้องคดี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาของ ศาลปกครองชั้นต้น และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์บางส่วนตามส่วนของการชนะคดี แก่ผู้ฟ้องคดี

นายมานิตย์ วงศ์เสรี

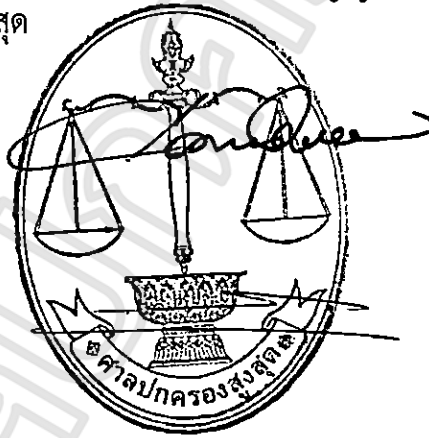
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

Handwritten signature

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายไชยเดช ตันติเวสส

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสัมฤทธิ์ อ่อนคำ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางสุมาลี ลิมปโหวาท

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

พลโท สุรพงษ์ เปรมบัญญัติ

ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

Handwritten signature

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายศิริ มีแสงสกุล

